

60 godina
Dvorane kulturnog centra Beograda

Bolje je u bioskopu!

Kada su me, 2007. ili 2008, pozvali na Filmski festival na Paliću, nisam mnogo toga znala o zemlji koja se zove Srbija. Tamo sam upoznala mnoge divne i tople ljude, kao što su pokojni Nebojša Popović, Miša Mogorović i, naravno, Stefan Arsenijević. Nebojša je sa mnom radio intervju na temu finske kinematografije, verovatno za neku televizijsku emisiju, pa me je pitao zašto imamo toliko filmskih naslova koji počinju pridevom „loše“, kao što su *Loši momci*, *Loša porodica*, itd. Kada se intervju završio, rekao mi je da mu se zaista svidelo dosta naših filmova, da uopšte nisu loši, i da veruje da bi za njih bilo publike u Srbiji i izvan Palićkog festivala. Onda me je pitao šta mislim o tome da Finska filmska fondacija pokrene saradnju i da se naredne godine u Beogradu organizuje revija finskog filma. Hajde da ovu manifestaciju planiramo kao dugoročnu, dodao je, ali da se ne održava svake godine, pošto se bojim da nemate svake godine dovoljno dobrih filmova da predstavite beogradskoj publici. Pomislila sam kako se retko čuje tako iskren i inteligentan komentar. Odmah smo se dogovorili i 2010. je održana prva Nedelja finskog filma u Dvorani Kulturnog centra Beograda.

Dvorana Kulturnog centra je od tada uvek bila naš domaćin, sve u svemu šest puta do sada, jer smo u međuvremenu imali i četiri godine neprijatne pauze izazvane pandemijom Kovid-19. Naredno izdanje održaće se (nadamo se) na proleće, u aprilu 2024. godine. Mislim da sam na ovaj događaj došla do sada pet puta i ne nameravam nikad više da ga propustim. Dolazak u Beograd, a naročito u ovu bioskopsku dvoranu, čini se kao susret sa starim, dobrim prijateljem nakon nekog vremena. U Kulturnom centru Beograda i njihovoj bioskopskoj dvorani uvek nas je čekala topla dobrodošlica. Veliko mi je zadovoljstvo što sam u Beograd imala priliku da dovodim i zanimljive finske filmske autore. Jedne godine smo imali Akua Louhimijesa (Aku Louhimies), čijih je nekoliko filmova prikazano u sklopu ovog festivala. Zatim su tu bili i Juka-Peka Valkeapa (Juka-Peka Valkeapää), Vile Jankeri (Ville Jankeri) i Amir Eskandari (Amir Escandari). Amir je zapravo dva puta dolazio na našu Nedelju finskog filma. Prvo je bio tu kao reditelj dokumentarnog filma *Pixadores*, a drugi put 2021. kao glumac u filmu *Aurora* Mije Tervo, koji je te godine otvorio festival. Kao izbeglica iz Irana, Amir je za Srbiju vezan na veoma poseban način, jer je tu proveo nekoliko godina pre nego što je njegova porodica otišla u Finsku. Bili su to neverovatni i nezaboravni trenuci kada je sa bine DKC-a iznenada progovorio nekoliko rečenica na srpskom, a zatim se takođe setio i imena nekih popularnih srpskih televizijskih glumaca i njihovih serija koje je gledao kao dete. Ovo je bio vrhunac Nedelja finskog filma koje organizujemo u Beogradu. Moderirane diskusije između domaćina festivala Stefana

Arsenijevića i reditelja upravo prikazanih filmova, takođe su bile veoma zanimljive i spadaju u upečatljive trenutke koji su se nizali tokom godina.

Zaista je bilo veliko zadovoljstvo sarađivati sve ove godine sa posvećenim profesionalcima koji rade u Dvorani Kulturnog centra, kao i publici predstaviti prilično raznoliku selekciju finških filmova u srcu Beograda. Mi iz Finske filmske fondacije apsolutno želimo da se ova tradicija nastavi. Takođe, i ja lično želim da na proleće posetim Beograd i sretnem se sa svim mojim starim dobrim prijateljima. To je kao neka ljubavna veza na daljinu i mislim da je Nebojša bio u pravu kada je sugerisao da će biti bolje da se manifestacija održava svake druge godine kako bi se zadržala njena svežina.

Jana Puskala

šefica Međunarodnog odeljenja,
Finska filmska fondacija